

Autonomie binnen redelijke grenzen.

In de Locomotief van 16 Maart lezen we „Naar het Bat. Nbl. verneemt is een ontwerp-ordonnantie vrijwel gereed, waarin de Regeering positieve bevoegdheden worden toegekend om Haar wil aan de besturen van autonome gebieden op te leggen.

De nieuwe bevoegdheden zullen het geheele terrein van de lokale wetgeving in haar voornaamste uitingen bestrijken, al vormt het financieel toezicht ook den hoofdschotel van den begrafenismaaltijd van de Autonomie met een groote A.

De Regeering zal een positief toezicht kunnen uitoefenen op de bezoldiging en de rechtspositie van lokale ambtenaren, Zij zal, om iets anders te noemen, het recht van enquête en inlichtingen bekomen.

Het Bat. Nbl. betoogt voorts, dat het niet de bedoeling is om de lokale raden voor allerlei kleinigheden op de vingers te tikken, maar dat de Regeering in belangrijke zaken een bepaalde gedragslijn moet kunnen voorschrijven. Verder, dat de bedoeling eigenlijk is om de macht der dagelijksche besturen te versterken.

Dit lezende, zou men tot de conclusie moeten komen, dat er grootelijks misbruik is gemaakt van de autonomie. Evenwel kan dit onmogelijk het geval wezen. De autonome ressorten en hun raden hebben over het algemeen de gevolgen der malaise zeer goed opgevangen. Vergelijkt men hun werk met dat der gemeenten in Nederland, dan moet ieder onbevooroordeeld beschouwer tot de conclusie komen, dat misbruik der macht van zelfregeering hier veel minder voorkomt dan in het moederland. Ernstige fouten in het financieel beleid zijn niet gemaakt; na enkele malaisejaren toont in het algemeen het financieel beleid der autonome ressorten zich gaaf en goed.

Ook uit een oogpunt van bezuiniging op de landsuitgaven zou men zich kunnen voorstellen, dat bij de Regeering voorstellen werden gedaan in de richting, zooals door het Bat. Nbl. genoemd. Doch indien men nagaat hoezeer de Landsbijdrage in de huishouding der lokale ressorten reeds is verminderd, dan ziet men hieruit, dat in dit opzicht deze ressorten hun plicht hebben gedaan. Ziet men dan voorts, dat de lokale raden er niet aan denken in dezen tijd de lasten welke op de bevolking drukken te verhoogen, doch er integendeel op bedacht zijn indien eenigszins mogelijk te verminderen, dan wordt ongetwijfeld bij den objectieven beschouwer de gedachte geboren, dat hier tegenstanders der decentralisatie in den boezem der Regeering aan het werk zijn, die hier

voorstellen doen, om dezen vorm van bestuur in zoo knellenden band te slaan, dat behoorlijke groei niet meer mogelijk is.

In dit korte bericht toch is een vrij volledig aanvalsplan in groote trekken blootgelegd, waardoor bij slagen alle reële rechten aan de lokale raden kunnen worden ontnomen.

Het oogenblik van de attaque is dan wel gunstig gekozen. De burgerij is te zeer onder den indruk der materiele zorgen, om zich er veel over te bekommeren, hoe haar hier een waardevol deel harer rechten wordt ontnomen ten bate van de centrale bureaucratie, terwijl een gedeelte der burgerij zelve, bekoord door het fascistisch tooverlied, opziet naar enkele duo decimo dictators als redders in den nood. Van haar is dus weinig protest te verwachten.

Voorts hebben in den laatsten tijd de raden in een voortdurende worsteling met financieele moeilijkheden weinig werk kunnen aanvatten, dat nieuwe bezieling geeft. De Regeering heeft thans slechts één doel in het oog, hetwelk hoe verdedigbaar ook, altijd verengend werkt op den geestelijken horizon. Indien ooit, dan is thans de gelegenheid schoon om de decentralisatie wetgeving een zoodanige injectie te geven, dat het geheele organisme hopeloos verzwakt.

Het is een zonderlinge geschiedenis. De Regeering heeft Hare bijdragen in de financieele huishouding der autonome ressorten aanzienlijk beperkt. Hun belastinggebied is ingekrompen mede ten bate van het Land. Ook hun overige inkomsten zijn aanzienlijk verminderd. Desniettegenstaande houden ze het hoofd boven water, lijdt hun arbeid niet te zeer en vergemakkelijken zij de algemeene Regeeringstaak. Er worden wel fouten gemaakt, maar in vergelijking met de omvangrijke taak die op hun schouders rust, zijn deze toch minimaal te noemen.

Zoover men zien kan is er nergens een algemeene reden, die zou dwingen tot ingrijpen. Het is mogelijk dat de Regeering over geheime rapporten beschikt, waaruit zou kunnen blijken, dat verandering der wetgeving op dit punt gebiedende eisch is, doch dan behoort op dit punt klaarheid te komen. Als den bewoners van dit land bepaalde rechten zullen worden ontnomen, als de intellectueele bevolking wederom politiek onmondig verklaard moet worden, late dan voor 't minst de gronden, waarop het veroordeelend vonnis berust, deze bevolking kenbaar gemaakt worden.

We kunnen hier niet volstaan met de gedachte, dat dit bericht uit het Bat. Nbl. geheel onwaar zal blijken te zijn. Behoudens een enkele societeitsgeestigheid is het te zeer van

geliefde bureaucratische termen doorspekt, danraden dat hier geen officieele bron ware te vermoeden. Van meet af moet hier stellig en krachtig positie worden gekozen.

In dezen tijd hebben de autonome gebiedsdeelen over de geheele linie zich achter de Regeering geschaard. Er was oppositie zeer zeker, maar eerstens was deze toch zeker loyaal en ten tweede was zij noodig, al was het alleen maar ter verbreeding en verdieping der Regeeringsopinie.

Laten we het gevaar niet te gering schatten. In tijden van verarming viert de bureaucratie dikwijls haar schoonste triomfen. Naarmate de nood van 's Lands financiën toeneemt, dwarrelt er meer papier van de departementen omlaag op de onthutste hoofden der burgers.

Men wil de Regeering het recht van enquête toekennen, dat Zij al heeft, benevens het recht om inlichtingen te vragen, dat Zij natuurlijk ook bezit. Maar welk een schoone gelegenheid om nieuwe tabellen met vele kolommen te doen samenstellen. Hier kan een zeer rijkvloeiende bron van machtige brievenstroomen worden aangeboord, voor den rasarchivaris om zich te wanen in een land vol beloften.

In belangrijke zaken zal de Regeering voortaan een algemeene gedragslijn mogen vaststellen. De raad zal mogen beslissen over de vraag of een lantaarnpaal recht of gebogen moet zijn, tenzij het Landsbelang een algemeen gelijke artistieke opvatting dwingend voorschrijft, doch over bepaald belangrijke dingen mag hij niet meer beslissen. Ook hier schuift men weer de papieren Regeering in de plaats van het krachtig levend bestuur. Waar in dezen tijd eigenlijk het contact tusschen volk en Regeering niet innig genoeg kan zijn, richt men nieuwe barricades op tusschen de publieke opinie en Batavia-Centrum.

Als een lokaas, wordt den dagelijksche besturen der raden, die niet bestaan uit de minst invloedrijke leden, vergrooting van macht toegezegd. Laten zij bedenken, dat de genade van den Cycloop daarin bestond, dat Ulysses het laatst zou worden opgegeten. Reeds nu is de invloed dezer besturen op den gang van zaken groot. Indien deze grooter behoort te wezen, laten deze besturen het dan zoeken in een inwendige organisatie, laten zij het zoeken in verbetering van hun werk, in scherpte van argumentatie, in het toonen van daadkracht.

We schrijven deze dingen niet uit zucht om te critiseeren. Reeds vele malen hebben we gezwegen, waar het hart drong tot spreken, omdat we meenden, dat het hooger Landsbelang ons het slot op den mond legde. Maar thans meenen we, dat zeer ernstige schade zou worden toegebracht aan het bestuur dezer landen zelve. Het gepubliceerde plan zou de regeerkracht der

decentralisatie tot een spotbeeld maken hier te lande. Het zou vergrooting van regeerings- en radenbureaux gelijkelijk noodig maken en de financieele lasten verzwaren. Het zou de burgerij van elken reëlen invloed ook op het plaatselijk bestuur berooven.

Maar de bureaucratie zou zegevieren.

G. DE RAAD.

Semarang, April 1934.

Eenheid in ambtenaarssalarissen.

Er zijn van die problemen in Indië, die doen denken aan malaria tropica. Tijden lang laten zij het organisme van den staat onberoerd, om dan plotseling venijnig het hoofd op te steken, den polsslag van het publieke leven fel op te jagen, om een poosje later, wanneer alles weer groeit en bloeit, ook weer geheel vergeten te worden.

Zoo'n probleem is bv. de regeling van de verhouding tusschen de ambtenaarssalarissen in centralen en lokalen overheidsdienst.

Dit vraagstuk is al even oud als de decentralisatie zelve. Men heeft er — veelal naar Nederlandsche makelij — oplossingen voor gevonden, waarbij onderscheid gemaakt wordt al naar gelang het een „locaal ressort” sadsa betreft dan wel een „autonoom gebiedsdeel” (wat veel erger is), en men heeft verder voor de gemeenten, die troetelkinderen der wetgeving, weer andere ingenieuze contrôlestelsels bedacht, en ook hier uitgeplozen dat het voor een gemeente met een echten, eigen secretaris bepaald weer moeilijker moest worden gemaakt, dan voor die andere gemeenten, waar de burgemeester in zijn vrijen tijd ook wel secretaris kon zijn. Zoo is er voor elk wat wils.

Gelukkig is Indië een land, dat op het gebied van bepalingen veel verdragen kan. Vermoedelijk zullen er ook weinig landen zijn, waar de befaamde „doode letter” zoo welig is opgeschoten. ...

Zoo moet men zich ook van de voorschriften, die beoogen een zekere pariteit te brengen tusschen de salarissen in centralen en lokalen overheidsdienst, geen groote voorstelling maken. Eigenlijk zijn ze tot dat doel ook ongeschikt, maar in tijden van indispositie van den Landsdienst wordt er telkens weer naarstig gespeurd naar middelen om ook de locale ombtenaren te noodzaken den buikriem wat stijver aan te halen.

Bij gebreke van bruikbare bepalingen heeft de Regeering gegrepen naar het vanouds beproefde middel van den „zachten dwang”. Het is verbluffend en verheugend vaak, hoeveel invloed het overredend woord van het gouvernement in Indië nog steeds heeft.

Hier in Nederland is dat echter anders. De gemeenten hier zijn niet ingesteld van hooger hand, doch uit zich zelf gegroeid, in een vrijgevochten land. De door Thorbecke geregelde, en door Oppenheim met zooveel talent omhoog gedreven autonomie der gemeenten is echter de laatste jaren, tengevolge van de verwording der democratische idéé, in ontoelaatbare ongebondenheid omgeslagen. Het best blijkt dit op financieel gebied. Het gemis aan verantwoordelijkheidsbesef bij de gemeentebesturen leidde tot geldverspilling of nog erger: tot besteding van de publieke middelen niet in het algemeen belang, doch slechts in het eigenbelang van bepaalde groepen of personen. De Regeering heeft thans resoluut ingegrepen, het toezicht op de gemeente financiën gecentraliseerd en verscherpt en een enkelen bikkigen, niet voor rede vatbaren gemeenteraad naar huis gestuurd.

Zij heeft verder ingezien, dat het met de bestaande bepalingen inzake contrôle op de locale personeelsregelingen ook niet langer ging en een wetswijziging tot stand gebracht, waardoor thans *de Kroon de bevoegdheid bezit rechtstreeks in te grijpen in de regeling der bezoldigingen van de ambtenaren, in dienst van provincies, gemeenten en waterschappen.*

Zij kan die regelingen wijzigingen of zelfs intrekken en een nieuwe daarvoor in de plaats stellen, wanneer de lagere instanties niet bereid zijn de door de Kroon gewenschte medewerking te verleenen.

Het doel van dezen drastischen maatregel werd in de Memorie van Toelichting op het wetsontwerp omschreven als:

het brengen van meer eenheid in de rechtspositie van het personeel in overheidsdienst. Niemand ontveinst zich echter, dat het in wezen gaat om een dwangmaatregel, om een nieuwe beperking de gewestelijke autonomie ten einde wanbeleid en verkwisting op personeelsgebied tegen te gaan.

De Minister had dan ook sterke argumenten. Hij wees er op, dat er groote, door niets te motiveeren verschillen bestaan in de bezoldigingsregelingen van het Rijk en de locale overheden. Niet te tolereeren is het bvb., dat de salarissen van boden in dezelfde stad f 500 uiteenloopen. Bodenvolk is hetzelfde, meende de Minister, onverschillig of de bode in dienst is van rijk, provincie of gemeente.

Niets is zoo verkeerd voor de stemming van het personeel, verklaarde de Minister verder, als verschillende bezoldiging voor gelijk werk.

En wat de veelomstreden autonomie betreft, daarover kon ook de Minister een boekje open. Hij wees op het gebeurde in Amsterdam, waar de S. D. A. P. hare vertegenwoordigers in den gemeenteraadgedwongen heeft ontslag te nemen,

omdat deze heeren het bestaan hadden het gemeentelijk belang (betrokken bij een salarisverlaging) te stellen boven het partijbelang. Wat is dit anders, vroeg de Minister, dan verlegging van de autonomie van den gemeenteraad naar de partijvergadering? Een dergelijke streven achtte de Minister voor de gemeentelijke autonomie veel fnuikender dan verscherping der Rijkscontrôle.

De Regeering heeft dan ook met een relatief groote meerderheid (45 tegen 18 stemmen) het pleit in de Kamer gewonnen.

* * *

Bestaat nu voor Indië behoefte aan overneming van dezen dwangmaatregel t.a.v. de locale besturen? Mijns inziens voorloopig zeker niet. Zoolang de gewenschte medewerking loyaal verkregen wordt, is er voor een verscherping der contrôlevoorschriften geen aanleiding. Er moet al zooveel „gemasz regelt” worden!

ROMBACH.

Februari 1934.

DECENTRALIANA.

Wat moet de kooper van kantoorbenodigdheden en schrijfbehoeften weten?

Als een boekhoudmachine gekocht moet worden, die f 1.200,— of meer kost, vergelijkt de kooper niet alleen de prijzen der verschillende offertes, maar gaat ook nauwkeurig de kwaliteit en doelmatigheid van iedere machine na.

Bij aankoop van kantoorartikelen, van schrijfmachinelinten, doorslagpapier enz. gaat men over het algemeen minder zorgvuldig te werk: het gaat immers maar om „kleinigheden”. Maar juist deze „kleinigheden” zijn van grooten invloed op de efficiency van het kantoorwerk, omdat hun kwaliteit en doelmatigheid de prestaties van hen, die er mede moeten werken verbeteren; de minderwaardigheid er van is van remmenden invloed op het werk.

Bijzonder nadeelig voor de efficiency van het kantoor is het dikwijls, wanneer de inkoop van kantoor- en schrijfbehoeften zich te zeer door de prijzen laat leiden. Carbonpapier, dat maar weinig en dan nog slechte afdrukken geeft, is in het gebruik ten slotte veel duurder dan een hooger geprijsd carbonpapier, dat een groot aantal duidelijke afdrukken geeft.

Evenzeer is het onvoordeelig om b.v. een hechtmachine aan te schaffen, die weliswaar niet veel kost, maar ook weinig presteert, zoodat al spoedig een nieuwe van betere kwaliteit moet worden gekocht.

Daarom mag de inkoop van kantoor- en schrijfbehoeften niet al te licht opgenomen worden; het

is een taak, voor de behoorlijke uitvoering waarvan vrij veel vakkennis op het gebied van kantoorwerkzaamheden en van materialen vereischt wordt.

Hoe veelzijdig deze kennis moet zijn, blijkt uit de volgende uiteenzettingen van de daarbij genoemde deskundigen, welke wij — aldus de Ivat — overgenomen hebben uit het „Zeitschrift für Organisation“, uitgave van het „Gesellschaft für Organisation“ (Berlin W 30, Motzstr. 79, B 7 Pallas 6556).

Wat moet de inkoop van papier weten?

Papier is een grondstof, die in alle afdelingen van een kantoor voortdurend in verschillende kleuren en kwaliteiten verbruikt wordt. De benodigde hoeveelheid is ook in middelmatige en kleinere bedrijven nog zeer beduidend en met voldoende kennis van zaken zijn hierop besparingen van beteekenis te verkrijgen. Daarvoor is het noodzakelijk dat de inkoop weet, welke eischen aan het papier moeten worden gesteld in verband met het doel, waarvoor het dienen zal, en hoe men kan beoordeelen of het aangeboden papier aan deze eischen voldoet.

Schrijfpapier.

Onder „schrijfpapier“ verstaat men alle papier dat voor hand- of machineschrift bestemd is.

Schrijfpapier moet vooral inktvast zijn, d. w. z. strepen, met de trekpen op het papier gezet, mogen aan de randen niet uitvloeien, en de inkt mag bij normalen druk niet tot den rugkant van het papier doortrekken.

De inktvastheid wordt verkregen, door het papier een lijmbad te geven. Hiervoor wordt dierlijke lijm gebruikt, die aan de oppervlakte van het papier een filmpje vormt.

Alle papiersoorten voor geschriften, die veel geraadpleegd worden of geruimen tijd moeten worden bewaard, dienen tevens in zekere mate tegen inscheuren bestand te zijn. Dit beoordeelt men het gemakkelijkst door het blad in een der hoeken zoowel in de langs- als in de dwarsichting op inscheuren te beproeven.

Het bestand zijn tegen scheuren is voornamelijk afhankelijk van de lengte der celstofvezels. Of een papier uit langvezelige stof is gemaakt herkent men het best door het tegen het licht te houden. Het is dan eenigszins gewolkt, terwijl kortvezelig papier effen wit lijkt.

De oppervlakte van het papier mag niet te glad zijn, omdat het geschrevene dan slecht opdroogt, en het dan zelfs voorkomt, dat het papier de inkt moeilijk opneemt. Het mag echter ook niet te ruw zijn, omdat daardoor het beschrijven met een ietwat fijne pen bemoeilijkt wordt.

De kleur en het aanzien van de oppervlakte

spelen vooral bij briefpapier een rol, omdat elke zakenbrief, en meer nog elke offerte als reclamedrager een goeden-eersten-indruk moet maken. Hierbij is ook op het gewicht van het papier te letten. Te zwaar papier veroorzaakt vaak overschrijding der portigrenzen of maakt de bijvoeging van gedrukte reclame onmogelijk. In de „Voorschriften voor de levering van papier aan de Pruisische overheid“ van 10-1-'26 is voor 1000 vel briefpapier in normaalformaat A 4 een gewicht van 3,1 kg. voorgeschreven. Dit komt dus neer op een gewicht van 62 gram per m².

Schrijfpapier moet ook radeervast zijn; men moet ook gewoon machineschrift kunnen wegraderen zonder dat het papier daardoor minder toonbaar wordt.

Doorslagpapier.

Voor doordrukken, die met de hand of de machine gemaakt worden, gebruikt men in den regel reeds om den prijs dunnere papiersoorten. Wat betreft de kwaliteit van het papier, is onderscheid te maken tusschen doordrukken, die bestemd zijn voor het archief en doorslagen, die alleen voor het werk benodigd zijn en daarna vernietigd worden.

Voor doorslagen bestemd voor het archief komt alleen inktvast papier in aanmerking, dat ondanks de geringe dikte toch goed tegen scheuren bestand moet zijn, zoodat het bij het opbergen en vele malen raadplegen onbeschadigd blijft. Als normaalgewicht voor ambtelijk gebruik is in bovengenoemde verordening genoemd 1,9 kg, per 1000 vel in normaalformaat A 4.

Voor doorslagen, die alleen voor het werk bestemd zijn en niet opgeborgen behoeven te worden, kan papier van mindere kwaliteit gebruikt worden. Ook bij deze papiersoorten echter moet men er nauwkeurig op letten, dat het niet houthoudend is. Papier met houtvezels heeft onduidelijke doorslagen en doet de lettertypen der schrijfmachine te snel slijten.

Papier voor verveelvuldigingsapparaten.

Bij papier voor dit soort afdrucken bestemd zijn de eischen verschillend, naar gelang van de te volgen werkwijze en de bestemming, die men aan de afdrucken geven wil.

Voor overdruk is glad, goed opzuigend papier noodig, dat de inkt direct opneemt.

Cyclostyledruk slaagt het best op papier met iets ruwer oppervlak, dat echter ook eenig opzuigend vermogen bezitten moet. Dit laatste mag echter niet zoo groot zijn dat de inkt tot de rugzijde van het papier doortrekt.

Offsetdruk laat aan de keuze van het papier een groote speelruimte toe, maar het papier moet in elk geval de inkt goed opnemen daar de afdrucken anders niet goed toonbaar zijn.

Typendruk (Boekdruk) vereischt over het algemeen harde papiersoorten, waarvan het oppervlak echter niet noodzakelijk gesatineerd behoeft te zijn. Een glad oppervlak is alleen noodig indien teekeningen met fijne details afgedrukt moeten worden.

Inktvastheid is bij afdrukpapier alleen vereischt als het bestemd is voor modellen of formulieren, die met de hand verder moeten worden ingevuld, of wel voor gelijklopende offertes, waaraan men door eigenhandige onderteekening het aanzien van een persoonlijk schrijven wil geven. Daar voor dergelijke brieven meestal het gewone briefpapier der firma gebruikt wordt, moet ook bij de bestelling van dit schrijfpapier rekening worden gehouden met de eischen, welke de vermenigvuldigingswerkwijze hieraan stelt.

Papier voor kaartsystemen en registers.

Voor alle boekhouddoeleinden zijn houtvrije papiersoorten noodig, die zoodanig moeten zijn gelijmd, dat de inktvastheid ook door radeeren niet verloren gaat. De oppervlakte moet eenigszins ruw zijn, omdat ruwe papiersoorten het schrijfmachineschrift beter aannemen. Het mag echter ook niet te ruw zijn, omdat het beschrijven met de pen daardoor bemoeilijkt wordt. Bij facturen, die met de hand in doordruk geschreven worden, moet men er op letten, dat het papier dun genoeg is om het noodige aantal doordrukken te kunnen maken, doch ook zoo stevig dat potlood of pen het papier niet inscheurt.

Debiteurenkaarten, die met de machine beschreven worden, moet uit bijzonder sterk papier gemaakt worden, zoodat ze door het herhaalde inzetten in en uithalen uit de machine niet beschadigd worden. Kaarten voor kaartsystemen, die niet middels doordruk worden bijgehouden of die als onderste doordruk van het concept worden aangemaakt, kunnen het best uit carton vervaardigd worden. Daarbij moet er op gelet worden, dat de basis der kaart uit de breedte van de papierrol gesneden wordt, omdat de kaarten anders in de kaartenkastjes krom trekken.

Als men verschillend gekleurde kaarten gebruikt, moet men er voor zorgen, dat de kleuren zoo mogelijk lichtecht zijn. Kaarten, op minderwaardige wijze gekleurd, verbleken spoedig, zoodat de beoogde opvallende onderscheiding op den duur niet blijft bestaan.

Pakpapier.

Vier seriën van proeven, die door de R. A. L. (De Deutsche Rijkscommissie voor leveringsvoorwaarden) werden uitgevoerd, hebben uitgewezen dat de bruikbaarheid van een papiersoort vooral afhangt van de barstvastheid, d. w. z. bij welken druk op 1 cm² het scheurt. De barstdruk, die pakpapier nog moet kunnen doorstaan, bedraagt

voor pakketten van 5 kg. 1,7 kg/cm², voor pakketten tot 10 kg. 2,4 kg/cm² en voor pakketten boven 10 kg. rond 3 kg/cm².

Indien niet voor verzending, doch alleen voor opberging in eigen archief bestemd, is een lagere barstvastheid voldoende. Behalve barstvastheid is ook waterdichtheid aan te bevelen, opdat de verpakking niet dadelijk doorweekt zal zijn als ze nat mocht worden en ten slotte is nog te letten op de beschrijfbaarheid.

Pakpapier dat door grofmazig weefsel is versterkt en door impregneering met vetten waterdicht is gemaakt (oliepapier), komt in 't algemeen alleen in aanmerking voor den uitvoer, n.l. bij overzeetransport.

Iets over het opslaan van papier.

Als de gebruiker klachten heeft over een papiersoort, moet het inkoopbureau, dat de aanmerking aan den leverancier moet doorgeven, eerst nagaan of het papier niet geleden kan hebben door onoordeelkundig opslaan.

De papiervoorraad moet in een heldere luchtige ruimte zoodanig bewaard worden, dat hij tegen direct zonlicht beschut is. Warmte en vochtigheidsgehalte der lucht moeten zoo gelijk mogelijk gehouden; vooral een te hooge vochtigheid der lucht is nadeelig. omdat het papier daardoor gemakkelijk gaat golveren. Goedkoope papiersoorten zijn voor licht en vochtigheid veel gevoeliger dan de superieure soorten. Ze vergelen spoedig en worden daarbij bros. Ook nemen ze vocht meestal gemakkelijker op dan de goed gelijmde soorten.

(Ivat.)

Regeering en autonome ressorten. Uitbreiding regeeringsbevoegdheden.

Het „Bat. Nwsblad." meldt, dat binnenkort een ontwerp-ordonnantie is te verwachten waarbij aan de regeering positiever ingrijpingsbevoegdheden worden verleend in het bestuur van autonome gebieden. Deze bevoegdheden omvatten het geheele terrein van locale wetgeving vooral op financieel gebied, o.a. bezoldigingen, ambtenaren-rechtsposities, inlichtingen- en enquête-recht.

De Herziening van het Kiesrecht.

Naar wij vernemen is het plan om dr. A. D. A. de Kat Angelino te benoemen tot voorzitter van de commissie die eene herziening van het kiesrecht zal onderzoeken, opgegeven. De Regeering heeft thans als zoodanig benoemd den heer mr. H. J. Spit, voorzitter van den Volksraad.

Volkshuisvesting te Soerabaia. Besluit tot huurverlaging geschorst.

Bij besluit van den Gouverneur-Generaal van

Ned.-Indië dd. 7 Maart jl. is het besluit van den gemeenteraad van Soerabaja, voor zoover het sterkt tot verlaging van de huurprijzen van de woningen der N. V. Volkshuisvesting te Soerabaja met een huurwaarde van minder dan f 50.— per maand, welke nog goed verhuurbaar zijn, geschorst tot 7 September a.s.

Dit besluit van den gemeenteraad werd, evenals het vorige, door den burgemeester niet uitgevoerd, omdat hij hiervan vernietiging verwachtte op dezelfde gronden als bij het vorige besluit, meldt de „Ind. Crt.”.

Instelling Commissie voor de bestudeering van het vraagstuk der stadsvorming.

Aan het desbetreffend Gouvernements besluit van 20 Maart 1934 No. 26 ontleenen we het onderstaande:

Eerstelijk: Onder dankbetuiging, te ontbinden de bij het besluit van 25 Maart 1930 No. 37 ingestelde Bouwbeperkingen-commissie.

Ten tweede: In te stellen eene commissie voor de bestudeering van het vraagstuk der Stadsvorming, welke commissie tot taak zal hebben bestudeering van de beginselen, welke ten grondslag zullen moeten liggen aan de stadsvorming en de formuleering van maatregelen van wetgeving terzake, daaronder begrepen de bouwbeperkingen, in het bijzonder voor zooverre deze maatregelen zullen behooren te worden getroffen bij ordonnantie.

Ten derde: In de bij artikel 2 bedoelde commissie te benoemen:

- A. tot lid tevens voorzitter: Professor Dr. J. H. A. Logemann, Hoogleraar aan de Rechtshoogeschool te Batavia;
- B. tot lid tevens secretaris: Mr. A. P. G. Hens, wd. adjunct-inspecteur voor agrarische zaken bij het Departement van Binnenlandsch Besuur;
- C. tot leden:
 1. R. T. A. Achmad Probonegoro, Regent van Batavia;
 2. A. Bagchus, Burgemeester van Semarang;
 3. Mr. P. A. Blaauw, Lid van het College van Gedeputeerden der Provincie West-Java;
 4. C. Citroen, Architect te Soerabaja;
 5. Dr. A. J. R. Heinsius, waarnemend Referendaris eerste klasse bij het kantoor voor de Decentralisatie;
 6. L. G. C. A. van der Hoek, Resident van Batavia;
 7. Moehamad Hoesni Thamrin, Lid van den Volksraad;
 8. Ir. Th. Karsten, Stadsbouwkundige te Bandoeng;

9. A. van Roosendaal, Directeur van Bouwen en Woningtoezicht te Bandoeng;
10. W. Westmaas, Architect te Batavia;
11. Ir. J. C. de Willigen, fungeerend Hoofd van de Afdeeling Gezondmakingswerken en Volkshuisvesting van den Dienst der Volksgezondheid.

Ten vierde: Te bepalen:

- a. dat de commissie haar verslag en hare voorstellen door tusschenkomst van den Directeur van Binnenlandsch Bestuur aan de Regeering zal indienen.

ADMINISTRATIEVE JURISPRUDENTIE.

98 B. G. S. 3 Februari 1934 No. 322 c/A.

Snelheidsvoorschriften ter uitvoering van de W. V. O.

Intrekking vroegere verordeningen op het wegverkeer.

Van de verordening van de provincie West-Java tot uitvoering van artikel 7 W. V. O. luiden de artikelen 2 en 3 als volgt:

Artikel 2: „Het is den bestuurder van een autobus of een vrachtauto verboden daarmede te rijden met een snelheid van meer dan 25 K. M. per uur nabij en op de bij de Provincie West-Java in beheer zijnde bruggen, kruisingen, overwegen en gevaarlijke weggedeelten, ten aanzien waarvan zulks door borden, ingericht volgens model 25 van het wegverkeersbesluit G. B. (Bijblad 13017), ter plaatse is bekend gemaakt.”

Artikel 3: „Het is den bestuurder van een motorrijtuig verboden op bij de Provincie West-Java in beheer zijnde wegen nabij pasarterreinen op de dagen en uren, waarop op die terreinen pasar wordt gehouden, te rijden met een snelheid van meer dan 15 K. M. per uur, op de uren, gedurende welke dit verbod door borden, ingericht volgens model 24 van het Wegverkeersbesluit G. B. (Bijblad 13017) ter plaatse is bekend gemaakt.

Hiertegen werden de volgende bezwaren geopperd:

Ad artikel 2. Dit artikel berust op art. 10 lid 3 W. V. V., hetwelk echter spreekt van voorschrijven „voor alle rij- en voertuigen”, terwijl in de beide andere leden van bedoeld artikel een scherp onderscheid wordt gemaakt tusschen snelheidsvoorschriften voor *alle* en voor *bepaalde* soorten van voertuigen. Dat art. 10 lid 3 slechts het stellen van snelheidsvoorschriften voor *alle* rij- en voertuigen toelaat, berust op de overweging, dat op de daarin bedoelde gevaarlijke plaatsen, een overmatige snelheid van onverschillig

welke soort rij- en voertuigen moet worden tegengegaan.

Ad artikel 3. Het voorschrijven van een snelheidsgrens van 15 km. gedurende de pasaruren voor motorrijtuigen in het bijzonder, wordt door art. 10, lid 1, sub 4-b der W. V. V. niet toegestaan. Hiervoor gelden overeenkomstige gronden als ten aanzien van art. 2 zijn aangegeven.

Bij de verordeningen werden voorts de vroeger geldende verordeningen op het wegverkeer uitdrukkelijk ingetrokken. Die intrekking werd enerzijds overbodig, anderzijds onjuist genoemd. Overbodig, omdat die verordeningen door de inwerkingtreding van de nieuwe centrale verkeerswetgeving met 1 September 1933 van rechtswege vervallen zijn. Onjuist, omdat de indruk wordt gewekt, dat die intrekking eerst van kracht wordt op het tijdstip, waarop de nieuwe verordening in werking treedt, terwijl bedoelde verordeningen ten rechte reeds vanaf den datum van inwerkingtreding der nieuwe centrale wegverkeerswetgeving reeds vervallen zijn, behoudens de bepalingen op de snelheid.

Indien het met het op de rechtszekerheid wenschelijk wordt geoordeeld te vermelden, dat die vroegere verordeningen niet meer zullen gelden, kan zulks beter geschieden door in de verordening te bepalen, dat zij gerekend vanaf 1 September 1933 vervallen zijn.

99 Brief Directeur B. B. ddo. 3 Maart 1934 No. Dec. 102 mm/1/16 jo. brief Directeur Verkeer en Waterstaat ddo. 28 Februari 1934 No. T.A. 1/8/2.

Afsluiten van wegen voor opleggers en aanhangwagens.

Aanwijzing grenzen bebouwde kom ongewenscht.

Bij artikel 1 van de Wegverkeersregeling van den Plaatselijken Raad van het Cultuurgebied der Oostkust van Sumatra werden verschillende wegen vermeld, waarop het verboden is met aanhangwagens of opleggers te rijden.

De Wegverkeerscommissie, wier advies terzake werd ingewonnen, opperde hiertegen het volgende bezwaar.

De veelvuldig voorkomende twee-assige Chevrolet-vrachtauto, met 157" (= 3988 mm.) wielbasis, vereischt bij het doorloopen van een boog met 30 resp. 15 m. straal een verbreding van de voor de wielen op den rechten weg benodigde verkeersstrook met 130 resp. 350 mm.

In onderstaande tabel is het overeenkomstig cijfer aangegeven voor de volgende combinaties:

- Brockway type 75-truck met één-assigen aanhangwagen,
- Brockway type 90-truck met één-assigen aanhangwagen,
- Chevrolet-tractor met G. M. C.-oplegger:

	Wielbasis	afstand achteras truck tot koppeling	afstand koppeling tot as-aan- hangwagen	Verbreeding bij een straal van	
				30 m	16 m
	mm	mm	mm	mm	mm
2-assige Chevrolet	3988	—	—	130	350
a. Brockway 75	3500	1260	2280	150	395
b. Brockway 90	3780	1600	2280	200	425
c. Chevrolet GMC-oplegger	3327	339 ¹⁾	2947	200	490

¹⁾ koppeling = oplegpunt ligt vóór de achteras.

Van deze combinaties is de totale lengte inclusief de laadbak te stellen op ongeveer 8,5,9,10 resp. 7,10 meter, terwijl de 2-assige truck met lange wielbasis $\pm$ 6,5 meter lang is.

Het voorbijrijden bij inhalen van de gekoppelde wagens zal derhalve 10 tot 20% meer tijd kosten dan bij bedoelde twee-assige auto's.

De commissie is van meening dat noch deze omstandigheid, noch de verbreding van de verkeersstrook in bochten aanleiding mogen zijn om wegen, waarop normale twee-assige vracht-auto's met lange wielbasis worden toegelaten, te verbieden voor éénassige-aanhangwagens en opleggers.

In hoeverre in bijzondere gevallen daarvan dient te worden afgeweken, zal door het betrokken College moeten worden beoordeeld, waarbij vorenstaande cijfers van nut kunnen zijn.

Voorts werden in de verordening snelheidsgrenzen bepaald o.a. binnen de bebouwde kommen van bepaalde plaatsen. Voor de grenzen van de bebouwde kommen werd in de verordening verwezen naar verschillende Staats- en Bijbladen. Zulks is echter ongewenscht. De grens van de bebouwde kom toch wisselt naarmate de bebouwing langs de toegangswegen verandert. In Nederland wordt blijkens de jurisprudentie de plaatselijke wetgever niet bevoegd geacht, de bebouwde kom in een product van wetgeving vast te leggen, in afwijking van den feitelijken toestand (vgl. de Ven en Sandbergen blz. 120/121 en jurisprudentie op blz. 124/125).

100 B. G. S. 30 December 1933 No. 3544b/A.

Strafbaarstelling van de overtreding van het verbod tot het berijden van wegen, welke door den raad geheel of gedeeltelijk gesloten zijn verklaard, van het verbod om een weg te berijden met een rij- of voertuig, geen motorrijtuig zijnde, waaraan meer dan één aanhangwagen is gekoppeld, e. d. is in verband met art. 6 sub c jo. art. 46(2) W. V. O. niet geoorloofd.

In de algemeen Politieverordening van de stadsgemeente Batavia waren de artikelen 2 en 6 als volgt geredigeerd.

Artikel 2.

„Het is verboden de wegen, die bij besluit van den Raad der Stadsgemeente in belang van de veiligheid van het verkeer geheel of gedeeltelijk, te allen tijde of gedurende bepaalde uren of op bepaalde dagen gesloten zijn verklaard voor het berijden in één of beide richtingen, hetzij met alle rij- of voertuigen, hetzij met bepaalde soorten van rij- en voertuigen, voorzover deze wegen zijn gesloten verklaard, te berijden.”

Artikel 6.

„(1) Het is verboden over een weg te rijden met een rij- of voertuig, geen motorrijtuig zijnde, waaraan meer dan een aanhangwagen is gekoppeld.

(2) Het is verboden over een weg te rijden met een rij- of voertuig, geen motorrijtuig zijnde, waaraan een aanhangwagen is gekoppeld, anders dan met daartoe bestemde deugdelijke koppelingen, waarmede het rij- of voertuig en de aanhangwagen zoodanig zijn gekoppeld, dat het breken of losraken van een der verbindende deelen niet het losraken van den aanhangwagen ten gevolge kan hebben en dat slingeren van den aanhangwagen zooveel mogelijk wordt voorkomen.”

Tegen de overtreding van deze voorschriften werd bij artikel 26 straf bedreigd.

De regeering deelde mede, dat deze strafbedreiging diende te vervallen, daar de woorden van art. 6 sub c W. V. O. (op overtreding waarvan in art. 46(2) dier ordonnantie straf is bedreigd) zoo ruim zijn gesteld, dat ook lagere voorschriften als de artikelen 2 en 6 daar onder vallen.

Aanteekening.

Uit de memorie van toelichting op de ontwerp W. V. O. blijkt, dat de bepaling van artikel 6 sub c W. V. O. is opgenomen om de voorschriften betreffende de indeeling der wegen in klassen (art. 44 W. V. O.) te kunnen handhaven. In het commentaar van de Ven en Sandbergen op de W. V. O., blz. 114, wordt dan ook het standpunt ingenomen, dat de bepaling van artikel 6 sub c W. V. O. niet geschreven is voor het geval, dat een weg voor het bestuur eener locale gemeenschap voor het verkeer in één of beide richtingen gesloten is verklaard. De Regeering is echter van opvatting, dat de bewoordingen van artikel 6 sub c W. V. O. zoo ruim zijn, dat daaronder ook laatstbedoelde locale verbodsvoorschriften vallen. Kan men het geval dat een weg voor het verkeer in *beide* richtingen voor alle dan wel voor bepaalde rij- en voertuigen gesloten is verklaard, wel brengen onder artikel 6 c W. V. O., dat den bestuurder verbiedt een

rij- of voertuig op den weg te besturen, indien zijn rij- of voertuig ingevolge een bij of *krachtens* de W. V. O. gegeven voorschrift niet op dien weg is *toegelaten*, indien een weg slechts voor het verkeer in één richting gesloten is verklaard, is het moeilijker aan te nemen, dat het rij- of voertuig niet op dien weg is *toegelaten*. Het rij- of voertuig wordt wel op dien weg *toegelaten*, doch het mag den weg slechts in één richting berijden.

101 Brief Adviseur Decentralisatie ddo. 16 Januari 1934 No. Dec. 70/1/5.

Het bepalen van een minimum-tarief voor openbare voertuigen in een locale verordening, gepaard met een door straf gesanctioneerde verplichting voor de passagiers, die minimumtarieven te betalen, is niet geoorloofd.

Naar aanleiding van een daaromtrent gestelde vraag deelde de Adviseur voor de Decentralisatie mede, dat het niet geoorloofd is in een locale verordening minimum-tarieven vast te stellen voor openbare voertuigen en de passagiers onder strafbedreiging tot het betalen van die minimum-tarieven te verplichten.

Zulks volgt uit het systeem der nieuwe centrale verkeerswetgeving, die blijkens de considerans het wegverkeer in vollen omvang heeft willen regelen en den lageren wetgevers geen vrijheid laat tot het geven van andere aanvullende voorschriften dan die, waartoe die centrale wetgeving hun uitdrukkelijk opdracht of machtiging geeft.

Waar nu bij artikel 77 lid 1, sub a W. V. O. aan de autonome gemeenschappen wel de bevoegdheid is toegekend in het algemeen belang *maximum* tarieven voor openbare rij- en voertuigen vast te stellen, volgt hieruit dat de algemeene wetgever hun de bevoegdheid tot het stellen van *minimum*-tarieven heeft willen onthouden.

Zulks is dan ook in overeenstemming met de voorgeschiedenis van de totstandkoming der Wegverkeersverordening. Naar aanleiding van een desbetreffend schrijven van het College van Ge-deputeerden van de Provincie Oost-Java is toenmaals uitdrukkelijk de vraag overwogen, of het wenschelijk was, den lokalen wetgevers de bevoegdheid toe te kennen de huurders van openbare rij- en voertuigen onder strafbedreiging te verplichten tot het betalen van een bij verordening vast te stellen minimum tarief. De Regeering besliste echter, dat tot het toekennen van een dergelijke bevoegdheid voorshands geen voldoende aanleiding bestond.

Dr. H. J. LEVELT.

102 Brief Gedeputeerden Midden-Java
26 Februari 1934, J 204/1/2.

Tusschen toelating van en aanvaarding door een stadsgemeenteraadslid mag dit niet in een raadscommissie worden benoemd.

Een lid van een stadsgemeenteraad was in dezelfde vergadering waarin tot zijne toelating als zoodanig was besloten, in eene raadscommissie benoemd.

Naar aanleiding daarvan heeft het College van Gedeputeerden van den Provincialen Raad van Midden-Java 's Burgemeesters aandacht gevestigd op artikel 56 lid 1 van de Stadsgemeenteordonnantie, ingevolge hetwelk de nieuw inkomende raadsleden hun lidmaatschap niet mogen aanvaarden, en mitsdien niet benoembaar zijn tot lid van eene raadscommissie voordat de in artikel 54 op 8 dagen bepaalde termijn is verstreken.

Mr. D. H. LEDEBOER.

VERZEKER U bij de

INDISCHE LLOYD

LAAGSTE PREMIËN _____

_____ COULANTE SCHADEREGELING

NEDERLAND.

Jaarverslag 1932 van de Vereeniging van Nederlandsche Gemeenten.

Ook in 1932 heeft de regelmatige toename van het aantal leden van deze zoo belangrijke vereeniging zich voortgezet. Op slechts een paar uitzonderingen na, waren in 1932 alle gemeenten met meer dan 100.000 inwoners lid. Deze toename behoeft ons echter niet te verwonderen, als wij in dit zeer uitvoerig jaarverslag de bemoeiingen van de vereeniging nagaan.

De bemoeiingen van deze instelling voor de gezamenlijke leden bedragen niet minder dan 57 verschillende onderdeelen. Hiernaast staat het individueele contact met de leden door het geven van adviezen, zoowel van juridischen als van economischen of financieelen aard. Van de door de vereeniging aangehouden verzameling van geschriften op gemeentelijk gebied, werd een ruim gebruik gemaakt.

Het Centraal-Bureau voor Verificatie en financiële Adviezen. Het aantal, wegens abonnemen^t

te controleeren, administraties bedroeg op 31 December 1932 1092. Het Registratiebureau van de vereeniging telde op 31 December 1932 323 aangesloten gemeenten. Het Registratiebureau heeft een belangrijk aandeel in de werkzaamheden van onze Bedrijfsstudiegroep voor Documentatie.

Het Technisch Adviesbureau heeft zich vooral met plannen voor drinkwaterleiding bemoeid, voor verschillende adviezen werd de hulp van specialisten ingeroepen. Door het *Electrificatie-bureau* werden verschillende adviezen uitgebracht.

Het jaarverslag wordt besloten met een overzicht van de werkzaamheden van de verschillende afdelingen.

Voorziening in bestuur der gemeente Beerta. *)

Artikel 9.

1. Zoodra het gevaar, dat bij terugkeer tot den normalen toestand de regeling en het bestuur van de huishouding der gemeente Beerta grove-lijk verwaarloosd zullen worden, naar Ons oordeel geacht kan worden niet langer aanwezig te zijn, zal aan de Staten-Generaal een voorstel van wet worden gedaan, waarbij de intrekking van deze wet, zoomede de overgang tot den normalen toestand, worden geregeld.

2. Indien Wij voor 1 September 1935 geen termen aanwezig achten tot indiening van een voorstel als in het eerste lid bedoeld over te gaan, zal vóór denzelfden datum een voorstel van wet tot regeling van den geldigheidsduur worden ingediend.

Artikel 10

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bpalen tijdstip.

Aan de Memorie van Toelichting, die onder-teekend is door den Minister van Binnenlandsche Zaken, is het volgende ontleend.

De ondergeteekende acht het oogenblik geko-men om ten opzichte van de gemeente Beerta tot toepassing van het bepaalde in het vierde lid van art. 144 der Grondwet over te gaan.

Reeds geruimen tijd hebben de gedragingen van den raad deze gemeente Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen met zorg vervuld. De raad bleef reeds in gebreke de begrotingen voor 1930 en 1931 overeenkomstig de opmerkingen van Gedeputeerde Staten te wijzigen, Evenmin werd beroep tegen het niet verleenen der goed-keuring ingesteld. Beide begrotingen zijn ten slotte door burgemeester en wethouders overeen-komstig het bepaalde in art. 151, tweede lid, der gemeentewet vastgesteld.

Tegen het besluit van Gedeputeerde Staten tot onthouding van de goedkeuring aan de begrooting

*) Vervolg van blz. 91.

voor 1932 werd beroep ingesteld, doch na de Koninklijke beslissing tot ongegrondverklaring van dit beroep, bleek de raad weigerachtig te zijn deze begroting opnieuw vast te stellen. Voor de derde maal heeft daarop met toepassing van vermeld artikel der gemeentewet vaststelling der begroting door burgemeester en wethouders plaats gevonden.

Ook de door den raad vastgestelde begroting voor 1933 gaf Gedeputeerde Staten weder aanleiding tot tal opmerkingen. De gemeente was inmiddels noodlijdend geworden en werd met het oog hierop door Gedeputeerde Staten tevens in kennis gesteld met de eischen, welke de Regeering als voorwaarde voor het verleen van onderstand in de kosten der gemeentehuishouding pleegt te stellen. De raad vond echter slechts aanleiding eenige wijzigingen van formeelen aard aan te brengen en verwierp alle in overweging gegeven maatregelen tot opvoering van de inkomsten en bezuiniging op de uitgaven, met het gevolg, dat de raming van den Rijksonderstand ter grootte van het tekort van den gewonen dienst ad f 35.000 ongewijzigd bleef. Zoo wederom het tweede lid van art. 151 gemeentewet worden te baat genomen, ten einde deze begroting, welke op een in verhouding tot de middelen veel te hoog niveau is ingesteld, terug te brengen tot cijfers, welke met het oog op de tijdsomstandigheden en de noodlijdendheid der gemeente verantwoord kunnen worden, dan zou hiermede thans het doel niet bereikt kunnen worden, omdat de middelen ontbreken om den raad te dwingen met een aldus gewijzigde begroting ernstig rekening te houden.

Het wetsontwerp betreffende den steun aan noodlijdende gemeenten, ingediend bij Koninklijke boodschap van 18 September j.l., zal, tot wet verheven, de administratie in staat stellen aan de uiteengezette moeilijkheden voor een groot deel het hoofd te bieden. Deze omstandigheid volledig in aanmerking nemen, is de ondergeteekende desondanks van oordeel, dat de diepere grond, waaruit de verwaarloozing voortspruit, zou blijven bestaan, weshalve bijzondere maatregelen, om aan die verwaarloozing voor de toekomst paal en perk te stellen, niet kunnen worden ontbeerd.

Die diepere oorzaak moet, naar de overtuiging van den ondergeteekende, die daarbij Gedeputeerde Staten aan zijn zijde vindt, gezocht worden in de onbekwaamheid van de meerderheid van den raad om de belangen der gemeente naar behooren te behartigen. Ook op ander dan financieel terrein treden de symptomen daarvan aan den dag. Ontelbaar is reeds het aantal gevallen, waarin door Gedeputeerde Staten of de Regeering moest worden ingegrepen.

Weekbl. Gemeente Belangen 1934 no. 1

MALEISCH GEDEELTE

Peratoeran tentang pemerintah desa.

Sebagaimana telah diketahoei, raad kaboepaten adalah hak oentoek mengadakan peratoeran tentang banjaknja, tentang angkatan, lepasan dan pengadilan pemerintah desa dalam wengkonnja. Oleh karena sepandjang pengatahoean kami be-loemlah semoeanja raad-raad kaboepaten mengadakan peratoeran jang sedemikian itoe, sedangkan soedah selajaknja diadakan peratoeran jang penting itoe, maka dioraikanlah dibawah ini rentjana peratoeran dari soeatoe kaboepaten ialah kaboepaten Soekaboemi, jang soedah lama sekali mempoenjai tjita-tjita itoe, akan tetapi baroe waktoe ini berkesempatan memperhatikan poela jang mendjadi angan-angannja.

Sesoenggoehnja Raad kaboepaten Soekaboemi telah mengadakan peratoeran jang dimaksoedkan diatas ini dalam tahoen 1930. Akan tetapi Madjelis Gedeputeerden dari Provincie Pasoendan jang haroes mengesahkan peratoeran itoe mempoenjai beberapa keberatan atas peratoeran tadi, berhoebongan mana peratoeran itoe haroes dioebah.

Pada watoe itoe Pemerintah ada kehendak oentoek merobah Inlandsche Gemeente Ordonnantie, jang sesoenggoehnja mendjadi dasarnja peratoeran tadi. Oleh karena itoelah maka tentang hal menetapkan peratoeran itoe oleh raad ditoeggoekan sampai keloearnya Inlandsche Gemeente Ordonnantie baharoe, sebab kalau pada itoe waktoe regentschap menetapkan peratoeran itoe, berakoenja djoegapoen tidak akan lama dan haroes dioebah lagi sehingga selaras dengan ordonnantie baroe tadi.

Akan tetapi boektinja sampai ini waktoe hal perobahan Inlandsche Gemeente Ordonnantie be-loem sadja ada ketetapanja dan beloem bisa dibilang kapan akan djadinja itoe.

Mengingat keperloeannja dalam praktik adanja peratoeran termaksoed diatas itoe, maka dengan soerat tertanggal 12 Maart jtl. Madjelis Koemetir dari Kaboepaten Soekaboemi mempertimbangkan pada raad soepaja menetapkan peratoeran itoe lagi.

Bisa djadi Ordonnantie baharoe itoe tidak lama lagi diperdamaikan dalam Dewan Rajat dan lekas berdjalan, jang djoega berarti, bahwa peratoeran regentschap ini tidak akan lama berdjalanja, tetapi dari pada hal pemerintah desa itoe tidak teratoer, terasa tidak ada halangannja seberlakoenja Ordonnantie itoe, regentschap mengadakan perobahan atas peratoeran itoe.

Sebagai keterangan dikemoekan poela, bahwa perihal atoeran tanah tjarik (ambts.-velden) tidak dimasoeakkan dalam peratoeran tadi, lantaran tertimbang tidak perloe, oleh karena dalam kaboe-paten Soekaboemi tidak ada tanah seroepa itoe.

Oentoek mendjadi terangnja dioraikanlah

disini pasal-pasal jang terpenting dari rentjana peratoeran terseboet.

Pasal 1 menentoekan, bahwa pemerintah desa (tidak teritoeng loerah) di desa-desa, jang mempoenjai 500 orang jang berwadajib membajar padjeg atau koerang dari sekian, banjaknja ditetapkan paling banjak 7 orang dan seteroesnja boeat 250 orang, banjaknja anggota-anggota pemerintah desa dapat ditambah dengan satoe dengan paling banjak 12 orang.

Bilamana berhoeboeng dengan loeasnja bawahnja desa d.l.l. oleh Madjelis Koemetir tertimbang perloe, maka djoemblah² tadi boleh dilebihi sampai paling banjak 13 orang.

Pasal 2 menentoekan, bahwa anggota² dari pemerintah desa, ketjoeali loerah, diangkat dan dilepasnja oleh loerah, satelah ia mendengar orang² jang berhak memilih dan orang² lain jang pada tempat itoe menoeroet kebiasaan patoet toeroet bermoeafakat. Angkatan dan lepasan itoe haroeslah dikoeatkan oleh penggawai Negri jang ditoendjoekkan oleh Boepati.

Oentoek anggota dari pemerintah desa tidak boleh dipilih:

- 1e. orang prampoean
- 2e. jang beloem sampai oemoer (dewasa)
- 3e. kepala desa, penggawai Negri, Provincie, Regentschap dan Gemeente jang dilepas tidak dengan hormat;
- 4e. orang jang menoeroet vonnis dipetjat dari hak oentoek mendjabat pakerdjaän, djika pada sa'at ketetapanja angkatan itoe, waktoe kelepasan itoe beloem linjap.

Pasal 4 menentoekan, bahwa pengasilan loerah dan anggota² dari pemerintahan desa diatoer dan ditetapkan poela menoeroet ketentoean dibawah ini.

Jang dimaksoed dengan pengasilan jaitoe djoemblah pengasilan jang ditrima dari oeroenan jang tentoe, baik beroepa wang, maoepoen barang biarpoen tenaga dari orang².

Pengasilan oentoek loerah paling besar ditentoekan f 120, oentoek anggota pemerintah desa paling besar f 40, dan diberikannja tiap² pengabisan boelan, sedang oentoek djabatan amil saban boelan desa boleh mengeloearkan paling besar f 10, wang mana djoega diberikannja pada tiap² pengabisan boelan.

Pasal 5 menentoekan siapa jang dibebaskan dari pembayaran oeroenan, jang dimaksoedkan dalam fatsal 4 (ajat 2.).

Pasal 6 menentoekan bahwa selain dari pengasilan jang terseboet dalam pasal 4, loerah dan anggota-anggota dari pemerintah desa djoega dapet pengasilan jang tidak tentoe, jang ditetapkan menoeroet soera jang paling banjak dari orang² desa jang berhak memilih dan orang² tani jang dipandang patoet boeat toeroet bermoe-

fakat menoeroet kebiasaän di tempat itoe, Oentoek mendjadi saksi dalam djoeal beli atau dalem pengadakan lain² perdjandjian perihal tanah atau barang² lain (jang tidak bisa di bawa), tidak idinkan di poengoet wang saksi lebih dar! 1⁰/₀ dari pada besarnja djoemblah pendjoealan atau dari besarnja djoemblah wang jang haroes dibajar oleh salah satoe fihak, sedang wang saksi dalam djoeal beli koeda, sampi dan kerbo tidak boleh lebih dari f 0.50 dan dalam djoeal beli domba dan kambing tidak boleh lebih dari f 0.10 dari tiap² binatang.

Pasal 7 menentoekan bahwa Boepatilah jang haroes mendjaga soepaja oendang-oendang dalam peratoeran ini di djalkan dengan betoel.

Demikianlah rentjana peratoeran tentangan pemerintah desa boeat regentschap Soekaboemi. Oleh karena sependjang perasaän kami boeat ini waktoe dan menoenggoe terdjadinja Inl. Gemeente Ordonnantie baroe perloe sekali diadakan peratoeran jang seroepe itoe boeat dimana-mana regentschap, maka rentjana terseboet, kami moatkan dalam madjallah ini dengan singkat, moedahmoedahanlah akan mendjadi tauladan boeat lainlainnja regentschap jang sampai ini waktoe belon mengadakan peratoeran terseboet.

S.

BIBLIOTHEEK.

De boeken van de bibliotheek der Vereeniging worden op aanvraag kosteloos ter leen verstrekt.

Een opsomming van de aanwezige boeken is opgenomen op blz. 2 van den omslag van de aflevering van 16 December j.l.

Schenkingen van boeken, ook gebruikte, ten behoeve van de bibliotheek, zullen in dank worden aanvaard.

Korte inhoudsopgave uit andere periodieken.

De Gemeentestem nr. 4295.

Aan een bericht in de dagbladen is ontleend, dat in Nederland een commissie is ingesteld van hoofdambtenaren van de departementen van Financiën, Binnenlandsche Zaken en Sociale Zaken, die zal samenwerken met vertegenwoordigers van de verschillende colleges van Gedeputeerde Staten, wanneer de begrootingen van de gemeenten uit de betrokken provincie worden bezien. Met betrekking tot de basis voor dit blijvend nader overleg tusschen genoemde departementen en de colleges van Gedeputeerde Staten is overeenstemming verkregen.

Financieel Overheidsbeheer 9e jaargang nr. 2.

Hoeveel bedraagt de credietprijs voor overheidsleeningen e.d.? Hierin wordt een overzicht gegeven van de sedert de opgave van 1 De-

cember 1933 in Nederland plaats gehad hebbende openbare emissies, van de ondershands gesloten leeningen en van eenige kasgeldleeningen. De gemiddelde credietprijs van openbare emissies was 4.38% (vorige opgave 4.39%), die van ondershands gesloten leeningen 4.44% (vorige opgave 4.47%), terwijl de rente der kasgeldleeningen schommelde tusschen 3 en 5%. De Bank voor Nederl. Gemeenten heeft den rentevoet voor leeningen verlaagd van $4\frac{3}{4}\%$ tot $4\frac{1}{2}\%$.

PERSONALIA.

Benoemd tot
burgemeester van Soekaboemi, Dr. A. L. A. van Unen;
lid van den Regentschapsraad van Pekalongan, M. Soekarjo Kardjohatmodjo.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

WIJZIGING Reglement op het examen ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de Locale Administratie in Nederlandsch-Indië (akte B. Middelbare rangen).

Het Dagelijksch Bestuur heeft, daartoe gemachtigd door de Algemeene Ledenvergadering van 27 Mei 1932 (zie Locale Belangen van 16 Augustus 1932 blz. 277), in zijn vergadering van 21 Maart 1934 de volgende wijzigingen gebracht in het examenreglement akte B.

Aan art. 7 is toegevoegd:

- (7) De adspiranten, van wie op grond van de aan hun schriftelijk werk toegekende cijfers in verband met het bepaalde bij art. 9 vaststaat, dat hun, hoe ook de uitslag van het daarop volgend mondeling gedeelte van het examen zij, het bij art. 11 bedoelde getuigschrift niet kan worden uitgereikt, worden niet tot dat mondeling gedeelte van het examen toegelaten.
- (8) De adspiranten, die tot het mondeling gedeelte van het examen zijn toegelaten, doch zich daaraan niet onderwerpen dan wel niet voor het examen slagen, behoeven, indien zij zich uiterlijk in het 2e kalenderjaar, volgende op dat waarin zij het schriftelijk gedeelte met succes hebben afgelegd, opnieuw voor het mondeling gedeelte hebben opgegeven, zich dan niet opnieuw aan het schriftelijk gedeelte te onderwerpen.

Zij zijn telkenmale, wanneer zij op grond van deze vrijstelling aan het mondeling gedeelte

van het examen deelnemen, daarvoor opnieuw het bij art. 4 (1) vastgestelde examengeld verschuldigd.

Bij de beoordeeling aan de hand van art. 9 of aan hen het in art. 11 bedoelde getuigschrift zal worden uitgereikt, wordt ook rekening gehouden met de cijfers, die zijn toegekend aan het schriftelijk werk op grond waarvan zij tot het mondeling gedeelte van het examen zijn toegelaten.

Aan art. 12 is toegevoegd:

- (3) Voor het samenstellen van de examenopgaven wordt aan ieder der daarmede belaste leden als vergoeding een bedrag van vijf gulden per vak toegekend.

Examen tot het verkrijgen eener akte van bekwaamheid in de Locale Administratie in Nederl. Indië (akte B middelbare rangen).

De eenige deelnemer aan dit examen, waarvan het schriftelijk gedeelte te Semarang is afgenomen op 12 en 13 Februari en het mondeling gedeelte op 26 Maart jl., de heer J. K. A. Stutterheim, werkzaam ter Secretarie van den Provincialen Raad van Midden-Java, is geslaagd.

Jaarverslag van den Penningmeester.

Volgens het hierbij aangeboden overzicht van de geldelijke uitkomsten over 1933 sluit genoemd jaar met een batig slot van f 476.61. Daarin is verwerkt het batig slot van 1932 ad f 327.86, zoodat het jaar 1933 zelf een overschot van rond f 140.— heeft opgeleverd of rond f 100.— meer dan was geraamd.

Doordat in het afgelopen jaar noch het examen Locale Administratie, noch het examen Architect Locale Werken is afgenomen, omdat zich voor die examens geen voldoende aantal kandidaten heeft aangemeld, is daarvoor rond f 700.— minder uitgegeven. Dit voordeel is voor het verslagjaar voor een groot deel teniet gegaan, doordat ten gevolge van een langdurige ongesteldheid van ondergeteekende achterstand is ontstaan in de inning van de contributies en abonnementsgelden over het 2e halfjaar 1933 en een groot deel dier gelden eerst in het begin van 1934 is ontvangen.

Bij de eveneens hierbij aangeboden gewijzigde raming voor 1934 is dan ook met het inhalen van dien achterstand rekening gehouden. Daardoor is het mogen gelukken, niettegenstaande de raming van de bijdragen der ressorten op grond van de tot nu toe bekende gegevens ten opzichte van 1933 met f 600.— moest worden verminderd, de begroting voor 1934 nog zoo goed als sluitend te krijgen.

De eveneens hierbij aangeboden raming voor 1935 geeft echter een zeer somber beeld van de vooruitzichten op financieel gebied! In de eerste plaats mocht bij die raming niet meer worden gerekend op een batig slot van het voorafgaande jaar. De meevaller voor 1934 — het inhalen van den achterstand der contributies en abonnements-gelden — is eveneens voor 1935 weggefallen. Er moest zelfs rekening worden gehouden met een verder terugloopen van het aantal leden en abonnés.

Vanzelf sprekend is er naar gestreefd deze vermindering van de ontvangsten door een verdere besparing op de uitgaven op te vangen.

Omdat wij daarin bij het opstellen van de raming der uitgaven slechts voor een deel zijn geslaagd, achten wij ons verplicht die ramingen nader toe te lichten.

Getracht is de drukkosten van Locale Belangen welke reeds van rond f 3 900.— in 1931 zijn teruggelopen tot rond f 1 250.— in 1933, nog verder terug te brengen. Die drukkosten, met verzending en porti, bedragen slechts ruim f 50.— per aflevering; het is wel duidelijk dat verlaging van een dergelijk reeds zeer laag tarief niet is te verwachten, zonder dat de toch al middelmatige eischen, welke thans aan papier en afwerking worden gesteld, moeten worden prijs gegeven. Bij de laatste inschrijving is gebleken dat het terugbrengen van den *ontvang* van het orgaan van 16 tot 12 bladzijden een evenredig zeer kleine besparing van rond f 3.— per aflevering zou opleveren. Indien in uiterste noodzaak tot een verdere vermindering van de drukkosten zou moeten worden overgegaan, zou zulks alleen kunnen geschieden door Locale Belangen slechts eens per maand te laten verschijnen.

De post honorarium is met f 350.— verminderd. Een verdere verlaging van het tarief, onverhoopt ook een verlaging van de vergoeding van den Redactiesecretaris, zal ernstig onder de oogen moeten worden gezien.

Door opzegging van de nog loopende abonnementen op andere bladen zal het mogelijk zijn den betreffenden post te verminderen met f 25.—

Zooals bekend is, is het orgaan „Locale Techniek” per 1 Januari 1934 samengevoegd met het Indisch Bouwkundig Tijdschrift en wordt het gecombineerde orgaan thans zesmaal per jaar uitgegeven door de stichting „I. B. T. Locale Techniek”. De vereeniging betaalt 50 cent per exemplaar en heeft zich, rekening houdende met de daarvoor bij de raming toegestane fondsen, verbonden voor 1934 f 1000.— aan genoemde stichting te betalen. Vermindering van dit bedrag zou onvermijdelijk tengevolge hebben, dat de uitvoering van genoemd periodiek op lager peil zou moeten worden gebracht.

De meermalen gestelde vraag of het wel noodig is dat de uitvoering van het I. B. T. Locale Techniek zooveel uitsteekt boven die van Locale Belangen, kan het best worden beantwoord door er op te wijzen dat ten eerste het opnemen van cliché's het gebruik van kunstdrukpapier, althans gedeeltelijk, noodzakelijk maakt en ten tweede, dat de animo om in genoemd orgaan te adverteeren voor een groot deel van de uitvoering afhankelijk is. Wanneer in aanmerking wordt genomen dat een aanzienlijk deel van de exploitatiekosten van het I. B. T. Locale Techniek wordt terugontvangen door de opbrengst van de advertenties, zal het duidelijk zijn dat de beide punten zwaar wegen bij de overweging of als dan niet tot vermindering van de uitvoering van genoemd orgaan moet worden overgegaan.

Op de kosten verbonden aan het afnemen van de examens, is slechts een kleine bezuiniging mogelijk gebleken. De examengelden zijn reeds vrij hoog, zoodat het opvoeren daarvan niet raadzaam zou zijn. Het stopzetten van bedoelde examens zou hen, die de studie daarvoor hebben aangevangen, zoodanig dupeeren, dat deze maatregel vooralsnog niet in overweging mag worden genomen. Wel zal bij het kiezen van de examinatoren nog meer rekening dienen te worden gehouden met de daaruit voortvloeiende reis- en verblijfkosten. Gehoopt wordt dat de leden van de examencommissies bij het uitschrijven van hunne declaraties rekening zullen houden met het sociale doel der Vereeniging.

Vermindering van de administratiekosten is slechts tot een klein bedrag mogelijk. Juist in deze tijden moet door regelmatige propaganda gebracht worden het aantal leden en abonnés niet verder te doen terugloopen.

Alleen de posten „Honorarium, reis- en verblijfkosten prae-adviseurs”, „Reis- en verblijfkosten Bestuursleden” en „Drukken prae-adviezen, enz.” konden nog eenigszins worden verlaagd, doch er dient rekening mede te worden gehouden dat de opzet der congressen dan ook zeer waarschijnlijk daarvan den terugslag zal ondervinden.

De nieuw opgebrachte post „Honorarium, reis- en verblijfkosten prae-adviseurs Technische Sectie” ad f 350.— is onvermijdelijk, nu vanuit de congressen steeds meer stemmen zijn opgegaan om ook het locaaltechnische werk een volwaardige plaats op het programma der Vereeniging te geven.

Ondanks de aangebrachte bezuinigingen sluit de begroting voor 1935 met een nadeelig saldo van ruim f 770.—. Het zal na bovenstaande uitvoerige toelichting ongetwijfeld duidelijk zijn, dat het totaal van de bijdragen der autonome ge-

ONTVANGSTEN.

	Ontvangsten		Ramingen		
	1932	1933	1933	1934 (verbeterd)	1935
Orgaan Locale Belangen.					
Abonnementen	587.—	392.70	600.—	650.—	540.—
Advertenties	597.17 ⁵	429.57	500.—	400.—	400.—
Verkoop losse exemplaren	33.67	25.23	20.—	20.—	20.—
Nadeelig saldo	3.125.29	3.103.77	2.960.—	2885.—	2.645.—
	4.343.13 ⁵	3.951.27	4.080.—	3.955.—	3.605.—
Orgaan Locale Techniek.					
Abonnementen en losse afleveringen	140.40	247.74	160.—	—.—	—.—
Advertenties	597.50	1.360.67 ⁵	1.200.—	—.—	—.—
Verkoop cliché's	124.40	14.08	40.—	—.—	—.—
Winst op overdrukken	10.24	37.80	30.—	—.—	—.—
Diversen	—.—	1.35	—.—	—.—	—.—
Nadeelig saldo	1.461.60	1.179.49 ⁵	1.400.—	—.—	—.—
	2.334.14	2.841.14	2.830.—	—.—	—.—
Examen Locale Administratie.					
Examengelden	100.—	25.—	100.—	—.—	100.—
Nadeelig saldo	111.44	—.—	300.—	125.—	175.—
	211.44	25.—	400.—	125.—	275.—
Examen Architect Locale Werken.					
Examengelden	325.—	—.—	300.—	300.—	300.—
Nadeelig saldo	575.12 ⁵	122.09	500.—	500.—	500.—
	900.12 ⁵	122.08	800.—	800.—	800.—
Volledige rekening.					
Overboeking voordeelig saldo vorig jaar	—.—	327.86	327.86	476.61	—.—
Contributies	1.654.50	1.096.—	1.500.—	1.800.—	1.400.—
Bijdrage autonome Ressorten	5.268.—	4.938.—	4.800.—	4.200.—	4.000.—
Andere ontvangsten	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Gift Sociaal Technische Vereeniging	1.000.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Voordeelig saldo Examen Locale Administratie	—.—	24.22	—.—	—.—	—.—
Nadeelig saldo	—.—	—.—	—.—	8.39	778.39
	7.922.50	6.386.08	6.627.86	6.485.—	6.178.39

¹⁾ Het saldo per ult. 1933 was als volgt samengesteld :

Kasgeld	f 289.87
Ned. Handel Mij	179.41
Locale Techniek	7.33

Druk
Hon
Verg
Abo

Nett
Clich
Foto
Hon
Porti
Abo
Reisk
Loor
Bure
Prov

Hon
Reis-
Ove
Voor

Hon
Reis-
Ove

Ove
Adm
Hon

Reis-
Druk
Zaal
Onk
Nad

Onv
Voor

²⁾ van
de ja
en d

		Uitgaven		Ramingen		
		1932	1933	1933	1934 (verbeterd)	1935
935						
40.—	Drukken en verzenden	1.935.84	1.242.54	1.400.—	1.300.—	1.300.—
00.—	Honorarium medewerkers	1.270.67	1.502.69	1.500.—	1.500.—	1.250.—
20.—	" maleisch gedeelte	543.16	618.22	600.—	600.—	500.—
45.—	Vergoeding Redactie-Secretaris	481.80	481.35	480.—	480.—	480.—
	Abonnementen tijdschriften, portie enz.	111.66 ⁵	106.47	100.—	75.—	75.—
05.—		4.343.13 ⁵	3.951.27	4.080.—	3.955.—	3.605.—
—, —	Netto drukkosten	745.75	1.028,70	900.—	—, —	—, —
—, —	Cliche's	462.38	353.52	550.—	—, —	—, —
—, —	Foto's	20.01	72.95	20.—	—, —	—, —
—, —	Honoraria	689.37	381.34	750.—	—, —	—, —
—, —	Porti enz.	184.76	329.90	250.—	—, —	—, —
—, —	Abonement persknipsels	122.50	90.—	90.—	—, —	—, —
	Reiskosten	59.50	171.85	60.—	—, —	—, —
	Loonen	14.55	257.88	25.—	—, —	—, —
	Bureaunkosten	32.32	52.—	25.—	—, —	—, —
	Provisie	3.—	103.—	160.—	—, —	—, —
—, —		2.334.14	2.841.14	2.830.—	—, —	—, —
100.—	Honorarium examinatoren	190.30	—, —	150.—	100.—	150.—
75.—	Reis- en verblijfkosten	—, —	—, —	200.—	—, —	100.—
	Overige kosten	21.14	—,78	50.—	25.—	25.—
	Voordeelig saldo.	—, —	24.22	—, —	—, —	—, —
275.—		211.44	25.—	400.—	125.—	275.—
300.—	Honorarium examinatoren	681.50	—, —	550.—	550.—	550.—
500.—	Reis- en verblijfkosten	148.40	—, —	200.—	200.—	200.—
	Overige kosten	70.22 ⁵	122.09	50.—	50.—	50.—
800.—		900.12 ⁵	122.09	800.—	800.—	800.—
—, —	Overboeking nadeelig saldo vorig jaar	807.34	—, —	—, —	—, —	8.39
400.—	Administratiekosten, incasso, portie enz.	224.95	248.36	250.—	250.—	225.—
000.—	Honorarium, reis- en verblijfkosten, praeadviseurs	243.30	345.91	400.—	400.—	350.—
—, —	" id. Technische Sectie	—, —	—, —	—, —	350.—	350.—
—, —	Reis- en verblijfkosten Bestuursleden	387.45	—, —	100.—	250.—	250.—
—, —	Drukken prae-adviezen, mededeelingen, circulaires enz.	339.65	389.84	500.—	450.—	400.—
778.39	Zaalhuur en andere congreskosten	291.90	123.85	150.—	150.—	150.—
	Onkosten Technische Commissie	—, —	—, —	—, —	100.—	100.—
	Nadeelig saldo Locale Belangen	3.125.29	3.103.77	2.960.—	2.885.—	2.645.—
	" Techniek	1.461.60	1.538.40*)	1.400.—	1.000.—	1.000.—
	" Examen Locale Administratie	111.44	—, —	300.—	125.—	175.—
	" Architect Locale Werken	575.12 ⁵	122.09	500.—	500.—	500.—
	Onvoorzien	26.60	37.25	25.—	25.—	25.—
	Voordeelig saldo	327.86	476.61*)	42.86	—, —	—, —
1.178.39		7.922.50	6.386.08	6.627.86	6.485.—	6.178.39

*) Van de gift ad f 1000.— van de voor malige Sociaal Technische Vereeniging is f 358.90⁶ per ult. 1933 gestort in de kas van de Stichting „I. B. T. Locale Techniek”, zijnde dit bedrag het verschil tusschen bedoelde gift, verhoogd met de voor de jaren 1932 en 1933 door de Vereeniging voor Locale Belangen ten behoeve van Locale Techniek beschikbaar gestelde f 2000.— en de nadeeligen saldi van laatstgenoemd tijdschrift over de jaren 1932 en 1933,

biedsdeelen reeds thans is teruggebracht tot een zoodanig bedrag, dat het uitgesloten moet worden geacht dat de Vereeniging hare werkzaamheden op het bestaande peil zal kunnen handhaven. Er wordt hierbij dan ook een dringend verzoek gericht tot de ressorten, die hunne bijdragen hebben verlaagd dan wel geheel stopgezet, om die bijdragen zoo spoedig mogelijk weer op te voeren. Die bijdrage maakt immers maar een fractie van het totaal van de begrooting uit en zij werpt voor elk ressort ongetwijfeld een nut af, dat naar evenredigheid heel wat grooter is dan dat van vele nog op vrijwel elke locale begrooting voorkomende subsidieposten.

Tot slot volgen nog eenige cijfers omtrent de financieele uitkomsten van het Decentralisatie-Gedenkboek.

Het verslag op blz. 121 van Locale Belangen van 1 April 1933 sloot per 22 Maart 1933 met een voorloopig nadeelig saldo (waarvoor nog 38 exemplaren ten verkoop beschikbaar waren) groot f 88.26

Tot en met 27 Maart 1934 zijn
verkocht 38 exemplaren bruto f 218.50
betaalde vrachten „ 24.05
Netto verkoop f 214.45
Onkosten: circulaire f 10.—
port, enz. „ 5.30 „ 15.30 „ 199.15

Zoodat thans de voorraad geheel is uitgeput en de uitgifte van het Gedenkboek een voordeelig saldo heeft opgeleverd van f 110.89

Dit saldo is als volgt samengesteld:
Nog te innen f 228.—
Kassaldo (negatief) f 108.81
Nog te betalen aan
den drukker „ 8.30 „ 117.11
f 110.89

Verslag van de Commissie van Redactie.

De Commissie van Redactie, bestaande uit de heeren H. J. Drost, F. W. M. Kerchman, G. de Raad en R. Slamet, onderging in het jaar 1933 geen verandering.

Redactie Secretaris. Deze funtie werd tot ultimo Mei 1933 vervuld door den heer H. Obbink, Referendaris 1e klasse der Stadsgemeente Semarang. In verband met diens buitenlandsch verlof droeg het bestuur de waarneming dier betrekking op aan den heer F. W. M. Kerchman, Hoofd Inspecteur van Gemeente Financien, Semarang.

Medewerking.

De vaste medewerkers bestonden op het einde van het verslagjaar uit Mr. L. F. Engelkes-Nix,

Mr. C. J. van Hasselt, Mr. Ch. M. J. Herkenrath, Gerard Jansen, Mr. M. D. de Jong, Th. van Kempen, Mr. A. M. L. A. van Kesteren, Mr. D. H. Ledeboer, Dr. H. J. Levelt, en G. J. Rombach. Op hunne medewerking kon steeds gerekend worden.

Ook een beroep op andere belangstellenden in de decentralisatie heeft als regel resultaten afgeworpen.

De Commissie van Redactie betuigt hun allen haar dank, en in het bijzonder de autonome raden, gouvernements instellingen, autoriteiten, die geregeld zorgdroegen voor het verschaffen van stof voor de rubrieken, „Decentraliana”, „Volksraad”, „Nederland” enz.

Rubrieken. De gebruikelijke indeeling bleef gehandhaafd, behoudens een enkele uitzondering. Met het oog op den noodzaak tot het bezuinigen en op de beschikbare ruimte, besloot de Commissie een nieuwe rubriek in te voegen t. w. „Bibliotheek” waarin in het kort wordt samengevat de belangrijke periodieken, aankondiging van verschenen boekwerken e. d. Alleen de zeer belangrijke onderwerpen zullen voortaan nog in hun geheel worden opgenomen.

De rubriek „Administratieve Jurisprudentie” onderging een belangrijke uitbreiding, doordat de Commissie van Redactie zich de zeer gewaardeerde medewerking wist te verzekeren, behalve van den heer Dr. H. J. Levelt voor de verzorging der Regeeringsbeslissingen, van Mr. A. M. L. A. van Kesteren, Mr. D. H. Ledeboer en Mr. Ch. M. J. Herckenrath voor de verhandeling van beslissingen van de Colleges van Gedeputeerden van West-, Midden- en Oost-Java.

De rubriek „Vragenbus” kon zich niet in een bijstere belangstelling verheugen. De Commissie van Redactie meent zulks te moeten betreuren. Hoe vaak komt het niet voor in de practijk, dat men b. v. in twijfel verkeert. Een gelegenheid als een „Vragenbus” zou dan wellicht hulp kunnen verschaffen,

Reclamecampagne werd onverminderd, en niet zonder succes, doorgezet.

De Commissie besluit met de oude opwekking aan de leden en abonné's om toch vooral in eigen kring mede te werken aan het doel en streven der Vereeniging.

n/s De Commissie van Redactie
H. OBBINK.
Redactie Secretaris

Het verslag van den Secretaris zal door plaatsgebrek eerst in het nummer van 16 April kunnen worden opgenomen.